

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.1. Pipinus Rex Franciæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

HISTORIA ECCLESIASTICA.

LIBER XLIII.

S. ZACHARIAS PAPA.

CONSTANTINUS COPR. IMPERAT.
AISTULPHUS REX.

§. I.

Pipinus Rex Franciæ.

Sanctus Burchardus Episcopus Herbipolen-
lensis causam majoris momenti, quam
ea fuere, de quibus Libro superiore egi-
mus, Romæ pertractavit. Illuc enim mis-
sus est cum Fulrado Pipini Principis Ca-
pellano, ut Zachariam Papam consule-
ret, quid faciendum cum Regibus Fran-
ciæ, qui a longo jam tempore Regis no-
men sine ulla Auctoritate gerebant; ni-
mirum

Sæcul. VIII.

A. C. 752.

Ann. Boifel.

an. 749.

Fuld. an. 751,

Sæcul. VIII. mirum quærebatur, an expediret, ut res
A. C. 757. in illo statu relinqueretur. Respondit
 Papa; ad rei naturam magis accedere, si
 Regis nomen in Francia illi tribueretur,
 qui potestate Regia potiebatur. Hoc
Ann. Petav. Responso in Franciam delato Pipinus
 752. *Metens.* juxta Francorum consuetudinem Rex
 750. *vid. Ma-* eligitur (*), & manibus Sancti Bonifacii
bill. to. 4. alt. Archiepiscopi Moguntini pluribus aliis
SS. Ben. p. Episcopis assistentibus consecratur. Ber-
 88. *n. 4.* trada quoque ejus consors thori Regina
 salutatur. Idque Sueffione anno septin-
Cont. 3. Fre- gentesimo quinquagesimo secundo, pri-
deg. cap. ult. mo die, ut creditur, Martii actum. Ul-
fragm. inter tra annos sexdecim regnavit Pipinus, qui
opera Greg. Stirpis secundæ Regum Francorum pri-
Turon. p. 199 mus fuit. Childericus III. Rex Stirpis
Coint. an. primæ ultimus, Princeps juvenis, sim-
 752. *n. 194.* plex

(*) Exemplum prorsus singulare Regis, non ideo quod Reipublicæ noceret, sed quod nihil prodesset, de solio dejecti! Si non omnes Stirpis Merovingicæ postremi Reges, sed tantum unus alterve deſidia torpuissent, culpa sua propria Regno indigni dici potuissent; nunc vero cum ab integro Sæculo Regis nomine contenti potestatem Palatii Præfectis relinquere verisimiliter coacti fuerint, culpa potius in Proceres & in primis in supremos Præfectos rejicienda videtur; nihil enim mirum, quod Regum istorum filii non majorem potestatem expeterent, quam a parentibus suis accepissent. Cur Majores Domus Regum

plex, & a suis contemptus in Monaste-
rium Sitiviense seu S. Bertini detruditur;
filius autem ejus Theodoricus in Mona-
sterium Fontanellense migrare jussus.

S. Fulradus, quem ad tantum nego-
tium adhibuerant, in Alsatia nobilibus
parentibus natus, in illa Provincia opu-
lentissimus, Presbyter erat & Archica-
pellanus Palatii, seu ut alibi nuncupa-
tur Archipresbyter Franciæ, quod ita ac-
cipiendum; nempe omnes Palatii Cleri-
cos ipsius Regimini fuisse subjectos.
Namque ex epistola S. Bonifacii ad ipsum
data dispicitur, optime gnarum fuisse,
quanta apud Pipinum Regem ejus esset
Auctoritas. Jam anno nono Regis Chil-
derici nempe septingentesimo quinqu-
agesimo Abbatia S. Dionysianæ in Francia
præerat. In patria sua S. Fulradus Mo-
naste-

Sæcul. VIII.

A.C. 752.

*Chr. Fontan.*c. 13. *Ann.**Fuld. 751.**Elog. to. 4.**Ast. SS.**Ben. p. 334.**Bonif. ep. 92.*

gum suorum pueritiam ad facta antiquorum Re-
gum illustria respicere non docuerunt? cur ad
Regnum proprio auspicio capeffendum teneram
eorum ætatem non instituerunt? nimirum hac
via ipsi nunquam ad Regnum pervenissent. Er-
go à misero Childerico totius Francorum Natio-
nis consensui & voluntati, cum præterea Zacha-
riæ Papæ consilium accederet, cedendum fuit.
At in vicem similia prope fata Stirps Carolina
experta est, cum sub finem Sæculi X. ab Hugo-
ne Comite Parisiensi, & Hugone Capeto diu pres-
sa, & tandem eo modo, quo olim Merovin-
gica, ex Francorum consensu Regno privata est.

Sæcul. VIII. A. C. 753. nasteria Leberathense & S. Hypoliti, hodie *S. Bilt*, prope Selestadium, S. Privat in Diœcesi Metensi & quædam alia fundavit.

§. II.

Concilium Vermeriense.

Coint. an. *753. n. 1. to. 6.* *Conc. pag.* *1657. to. 1.* *Capit. p. 162.* Rex Pipinus anno Regni sui secundo, nempe anno Salutis septingentesimo quinquagesimo tertio conventum Francorum Vermeriæ celebravit, ubi viginti & unus Canones ad Disciplinam Ecclesiasticam pertinentes conditi creduntur. Plerique circa Matrimonium versantur. Matrimonium in tertio propinquitatis gradu contractum nullum sit, atque perfecta pœnitentia utraque pars ad alias nuptias transire possit. In quarto gradu conjunctis solum pœnitentia injungitur, & non separantur, sed ad ineundum tale matrimonium licentia non conceditur. Qui incestavit privignam, novercam, uxoris sororem vel consanguineam, nunquam vel illam vel quamcunque aliam ducere possit. Eadem pœna mulieri hujusmodi criminis reæ statuitur. At pars innocens ad secundas nuptias transire possit; scilicet post mortem conjugis. Si mulier in necem mariti conjuravit & ipse cum moderamine inculpatae tutelæ aggressorem occiderit, illam dimittere possit, & post ejus mortem aliam ducere.

Quod

c. 1.
6. 2. 10. 11.
12. 18.

c. 5.